

University of Tehran press

Research in Contemporary World Literature

http://jor.ut.ac.ir, Email: pajuhesh@ut.ac.ir

p-ISSN : 2588-4131 e-ISSN: 2588 -7092

The Study of Conceptual Metaphors in the Feminist Context of Colson Whitehead's The Underground Railroad

Afsaneh Askar Motlagh ¹ 0000-0002-4661-5997 Sahar Jamshidian ²

1. Department of English Literature, Hamedan University, Malayer Branch - Hamedan -Iran.. E-mail: afmotlagh2@gmail.com

2. Department of English Literature, Faculty of Foreign Languages and Literature University of Hamedan, Malayer Branch - Hamedan - Iran.. E-mail: sahar48ir@yahoo.com

Article Info

Article type:

Research Article

Article history:

Received : 23 November 2021

Received in revised form: 31
October 2022

Accepted: 07 January 2023

Published online: December
2023

Keywords:

cognitivism, metaphor, slavery,
freedom, black feminism.

ABSTRACT

The interest in cognitive approaches to literature, which include the development of methodologies for describing both the production and reception of literary texts, has increased in the past few years. In proposing the conceptual metaphor theory, George Lakoff and Mark Johnson in their book, *Metaphors We Live By* (1980), assert that conceptual metaphors help us comprehend abstract concepts in terms of more concrete ones. This article tries to determine whether the use of conceptual metaphors in Colson Whitehead's *The Underground Railroad* (2016) could contribute to the effectiveness of Whitehead's writing in describing the indescribable phenomena, such as horrors of slavery, racism, and especially the double oppression of black women. This study is also an attempt to find out whether it is possible to find main metaphors in the conceptual realm of freedom and suffering of slavery which give coherence to other sub-metaphors of the text. From the point of view of feminist criticism, it can be said that in the novel, *Cora*, the female protagonist, experiences different abstract concepts at each stage of her train journey, such as the sufferings of separation from her mother, wageless labor, rape, whipping, and sterilization. By using the title of *The Underground Railroad* as a metaphor and adopting a multitemporal narrative style, the writer sends Cora toward a freedom which is unattainable.

Cite this article: AskarMotlagh, Afsaneh & Jamshidian, Sahar. "The Study Of Conceptual Metaphors In The Feminist Context Of The Underground Railroad by Colson Whitehead". *Research in Contemporary World Literature*, 28 (2), 539-562. DOI: <http://doi.org/10.22059/jor.2023.334441.2234>.

© The Author(s).

Publisher: University of Tehran Press.

DOI: <http://doi.org/10.22059/jor.2023.334441.2234>.

تحلیل شناختی استعاره‌های مفهومی در متن زن محور رمان قطار زیر زمینی اثر کلسون وایتهد

افسانه عسکر مطلق^۱ سحر جمشیدیان^۲

۱- گروه زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه همدان، واحد ملایر، ملایر، ایران. رایانامه: afmotlagh2@gmail.com

۲- گروه زبان و ادبیات انگلیسی دانشگاه همدان، واحد ملایر، ملایر، ایران. رایانامه: sahar48ir@yahoo.com

اطلاعات مقاله	چکیده
<p>نوع مقاله: مقاله پژوهشی</p> <p>تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۹/۰۲</p> <p>تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۰۸/۰۹</p> <p>تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۰/۱۷</p> <p>تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۱۱/۱۰</p> <p>کلیدواژه‌ها: مطالعه‌ی شناختی، استعاره، برده‌داری، آزادی، فمینیسم زنان سیاه‌پوست.</p>	<p>رویکرد شناختی در ادبیات که شامل توسعه‌ی روش‌هایی برای توصیف و دریافت متون است، در چند سال اخیر افزایش داشته است. جرج لیکاف و مارک جانسون، در اثری تحت عنوان <i>استعاره‌هایی که با آنها زندگی می‌کنیم</i> به مدد تئوری «استعاره‌ی مفهومی» بیان می‌کنند که استعاره وسیله‌ای برای درک یک مفهوم انتزاعی بر اساس مفهوم عینی دیگر است. جستار حاضر می‌کوشد تا به این سوالات پاسخ دهد که چگونه کاربرد استعاره مفهومی در رمان <i>قطار زیرزمینی</i> اثر کلسون وایتهد در بیان گویاتر پدیده‌های انتزاعی وصف ناپذیری مانند زجر بردگی، نژاد پرستی، و ظلم مضاعف بر زنان سیاه‌پوست نقش داشته‌است و در این اثر، کدام کلان استعاره‌هایی را در حوزه‌ی مفهومی آزادی و زجر اسارت میتوان جست که به سایر زیر استعاره‌ی متن رمان انسجام بخشد. از دیدگاه نقد فمینیستی میتوان گفت که در این اثر، قهرمان زن داستان، کورا، مفاهیم انتزاعی مختلفی در هر مرحله از سفر خود با قطار همانند رنج جدایی از مادر، رنج تجاوز، رنج شلاق خوردن، رنج کار بدون مزد و رنج عقیم شدن اجباری را تجربه کرده‌است. نویسنده با استفاده از عنوان استعاره‌ای قطار زیرزمینی و سبک نگارشی چندزمانگی کورا را به سوی آزادی می‌فرستد که دست نیافتنی است. در این مطالعه، روش تحلیل مفهومی استفاده شده‌است.</p>

استناد: عسکر مطلق، افسانه و جمشیدیان، سحر. "تحلیل شناختی استعاره های مفهومی در متن زن محور رمان قطار زیر زمینی اثر کلسون وایتهد". *پژوهش ادبیات*

معاصر جهان، ۲۸ (۲)، ۵۳۹-۵۶۲.

DOI: <http://doi.org/10.22059/jor.2023.334441.2234>

© نویسندگان.

ناشر: مؤسسه انتشارات دانشگاه تهران.

۱- مقدمه

این پژوهش، به بررسی نحوه‌ی کاربرد کلسون وایتهد^۱ از زبان استعاره برای به تصویر کشیدن وقایعی که در کلام نمی‌گنجد، می‌پردازد. استعاره، ابزاری برای اندیشیدن، درک و شناخت مفاهیم انتزاعی و خاص می‌باشد. قدرت شناختی استعاره عبارت از درک حوزه‌ی مقصد از طریق حوزه‌ی مبدأ است؛ زیرا که شباهت‌ها و یا مطابقت‌هایی میان این دو حوزه وجود دارد. در این مطالعه، استعاره‌های اصلی که گویای درون مایه‌های کلی داستان بوده و قابل بحث می‌باشند، مورد بررسی قرار گرفته‌اند مانند "آزادی سفر است"^۲ و استعاره‌های برده داری نظیر عقیم سازی، زجر کشی، و تجاوز که در طول داستان تکرار شده تا به خواننده عذاب و مشقت‌های زنان سیاه‌پوست برده را در قرن نوزده میلادی، که انعکاس و معادل خود را در زمان حال دارد، یادآور شود.

در این اثر، قهرمان داستان دختری به نام کورا می‌باشد که پس از تحمل مصائبی همانند شلاق خوردن، رها شدن توسط مادر و مورد تجاوز قرار گرفتن، تصمیم به فرار با کارگر دیگری به نام سزار می‌گیرد. تا با قطار زیرزمینی به سمت شمال آزاد بروند. زمانی که یک موضوع انتزاعی انتخاب می‌شود، کل متن باید حول این محور اصلی بگردد تا انسجام آن تضمین شود. اریک فونر^۳ توضیح می‌دهد که اصطلاح "قطار زیرزمینی" به عنوان شبکه بزرگ ضد نژاد پرستی که، به طور پنهانی به بردگان فراری کمک می‌کردند تا به شمال برسند، در سال ۱۸۳۹ شکل گرفت و به طور گسترده‌ای استفاده از استعاره قطار در بین نویسندگان رایج شد (۲۰۱۵، ۱۱). وایتهد نیز، به طور استعاره‌ای و همچنین واقع گرایانه این اصطلاح را وام گرفته است تا پیچیدگی و گستردگی این شبکه زیر زمینی را به تصویر بکشد. با یادآوری وقایع گذشته در داستانی تخیلی و ترکیب واقعیت با لایه فانتزی وایتهد، به کار خود غنای جادویی بخشیده و برای مخاطبان این را میسر می‌کند تا داستان گریز بردگان از زجر و ظلم برده داری را دوباره به طرز ملموس‌تری تصور و درک کنند. وایتهد، برای اینکه نشان دهد بردگان یگانه قربانیان ظلم آمریکا نبوده‌اند، گریزهایی به کشتار سرخ پوستان در قرن نوزده، اوضاع مهاجران اروپایی و حتی سفیدپوستان نیازمند هم می‌زند و همچنین از مسائل میان خود سیاه‌پوستان و تاثیرش بر طولانی شدن دوران بردگی غافل نبوده‌است. در حقیقت، وایتهد نویسنده سیاه‌پوست معاصر به مهم‌ترین شورش نژادی بعد از زمان جنبش حقوق مدنی یعنی جنبش «زندگی سیاهان ارزش دارد»^۴ پاسخ می‌دهد.

-
1. Colson Whitehead
 2. Freedom is a Journey
 3. Erick Foner
 4. Black Lives Matter Movement

همان طور که لیکاف و جانسون^۱ ادعا می‌کنند، استعاره‌ها ابزار شناختی مفید و رکن اصلی فهم ما از تجربیات می‌باشند. افراد بر اساس تجربیات عینی خود در جهان خارج به مفهوم سازی^۲ در ذهن خود می‌پردازند. این ابزار، در عین خلق شگفتی و لذت، آموزنده نیز می‌باشند. به همین ترتیب، وایتهد، سعی دارد ظلم و سوءاستفاده از سیاهان به خصوص، تبعیض نژادی و جنسیتی را که زنان سیاه‌پوست در طول تاریخ تا زمان حال تجربه کرده‌اند را به مردم زمان خود بیاموزد. او در کار خود، استعاره‌های مفهومی را که وسیله‌ای برای مفهوم سازی تجربیات عینی در ذهن ما هستند به کار برده است تا ظلم‌های متقاطع بر اساس نظریه تلاقی، که همان تجربیات زنان سیاه هستند، را با مفهوم سازی آنها روشن سازد. طرفداران حقوق زنان سیاه‌پوست متوجه شده‌اند جریان اصلی فمینیست نیت بهبود بخشیدن زندگی زنان آفریقایی آمریکایی را در جامعه ندارند. به علاوه، زنان سیاه‌پوست، حمایت کافی از سمت مردان آفریقایی آمریکایی دریافت نمی‌کنند، بنابراین؛ به تازگی، نظریه فمینیستی تلاقی^۳ توسعه قابل توجهی پیدا کرده است. در کتاب *تفکر فمینیستی سیاه*^۴ (۲۰۰۰) پاتریشیا هیل کالینز^۵، نظریه‌ی تلاقی را این گونه توضیح می‌دهد که غیر از موارد نژاد، جنسیت و طبقه عوامل دیگری مانند ناتوانی، سن، قومیت، ملیت، مذهب، و موقعیت اجتماعی هستند که با یکدیگر زندگی زنان سیاه را تحت تاثیر قرار می‌دهد (کالینز ۲۰۰۰، ۹).

این نظریه، تقاطع همزمان شاخص‌های گوناگون تبعیض، ستم و هم‌پوشانی آنها در تجربیات زیسته اقشار وسیعی از زنان را مورد بررسی قرار می‌دهد. زیرا، تجربیات متفاوت آنها دیدگاه‌های جدیدی برای نگاه به حقوق بشر و بی‌عدالتی خلق می‌کند. کالینز مطرح می‌کند که امروزه گروه‌های اقلیت هنوز با اشکال جدیدی از برده‌داری و نژاد پرستی مواجه می‌شوند که منجر به سوءاستفاده از سیاه‌پوستان شده مانند در «عقدہ صنعت زندان»^۶ که به عنوان منبع اصلی کار ارزان، آنها بیشتر از سفیدپوستان به زندان فرستاده می‌شوند. به دلیل قدرت تئوری تلاقی که در برگیرنده تمامی اقشار مختلف مردم است و فهم نظام‌مندی از چگونگی تعامل سازوکارهای ستم در نظام سرمایه داری را بررسی می‌کند، در

1. Goerge Lakoff and Mark Johnson
2. Conceptualiation
3. Intersectionality
4. *Black Feminist Thought*
5. Patricia Hill Collins
6. Lived experience
7. Prison Industrial Complex

همه‌ی زمینه‌ها مانند تاریخ، جامعه‌شناسی، ادبیات، فلسفه، مردم‌شناسی و همچنین در مطالعه فمینیستی، مطالعه کویر^۱ و مطالعه‌ی قانونی پذیرفته و استفاده می‌شود (چو و همکاران ۷۸۷). در ادبیات آفریقایی آمریکایی، تجربیات زنان سیاه برده به عنوان محل تقاطع ظلم‌های چندگانه در خیلی از آثار مشهور مانند آثار نالا لارسون^۲، تونی موریسون^۳، نالوهایپکینز^۴ مورد بحث قرار گرفته‌است. در این رمان، وایتهد، با ترکیب عجیب از تاریخ و فانتزی خشونت بر علیه زنان را بگونه‌ای به تصویر می‌کشد که منتقدان را بر آن داشته تا این اثر را با کار تونی موریسون مقایسه کنند (دومستیکو ۲۰۱۶). سبک نگارشی وایتهد را با به کارگیری تئوری‌های لیکاف و جانسون و پاتریشیا کالینز بررسی می‌کنیم تا ببینیم، تا چه اندازه او در انتقال پیام آزادی از استثمار به تصویر کشیده در متن فمینیستی داستان موفق بوده‌است و نیز به این پرسش‌ها پاسخ داده شود که چگونه استعاره یک ابزار ضروری برای بیان مفاهیم است و تنها برای زینت بخشیدن به کلام به کار نمی‌رود؟ و چگونه استعاره، مسئله‌ای اندیشگانی است و گوینده‌ی کلام، اندیشه‌های درونی و انتزاعی خود را در استعاره قرار می‌دهد؟ و در کار وایتهد، کدام کلان استعاره‌هایی را می‌توان جست که به سایر زیراستعاره‌ی متن رمانش انسجام می‌بخشد؟

تا کنون در کارهای انجام شده بر روی این اثر مسئله عدم آزادی و استثمار سیاه‌پوستان به طور کلی مورد توجه و بررسی قرار گرفته‌است. اما وجه تمایز جستار حاضر با پژوهش‌های قبلی در این است که استعاره‌های مفهومی پایه که گویای ظلم‌های روا داشته شده به زنان سیاه‌پوست و در نهایت تلاش آنها برای رهایی و رسیدن به آزادی است را به تفکیک مورد بررسی قرار می‌دهد. این استعاره‌ها با توقف قطار در هر ایستگاه شکل می‌گیرند که بازتابی از مراحل زمانی متفاوت می‌باشند.

۲- بحث و بررسی

ادبیات، انواع تجربیات گوناگون که مردم در زندگی واقعی خود نمی‌توانند داشته باشند مانند تجربه اعصار تاریخی دور و یا خاطرات، باورها و علائقی متفاوت از آنچه خود دارند را به آنها ارائه می‌دهد. جنیفر رایبنسون محسنات شناخت ادبی را اینگونه بیان می‌کند که «آنها شامل توسعه تفکر حساس در خواننده و توانا کردن او برای احساس بهتر امور می‌باشد» (۱۵۸). درک حس یک تجربه مانند حس گرسنگی، درد، شکنجه به استعاره نیاز دارد. به سبب اینکه، استعاره قوه تخیل و تصور خواننده را با داستان در فرایند شناختی درگیر می‌کند. لیکاف و جانسون، پایه گذار نظریه جدید و انقلابی با عنوان

1. Queer study
2. Nella Larsen
3. Toni Morison
4. Nalo Hopkinson

استعاره از دیدگاه زبان شناسی شناختی می‌باشد که شناخت ما از استعاره را تغییر می‌دهد. از منظر این نویسندگان، استعاره، مختص زبان ادبی و شعر نبوده و در زبان روزمره فراگیر است و استعاره اصولاً پدیده‌ای زبانی نیست و ریشه در نظام مفهومی ذهن بشر دارد (لیکاف و جانسون ۱۹۸۰، ۳). این بدین معنی است که علاوه بر زبان، شیوه‌ی درک ما از مفاهیم انتزاعی جهان نیز بر استعاره استوار است. همواره افراد با استفاده از تجربیات قبلی خود تجربیات جدید را - یعنی با انطباق حوزه‌ی مبدأ که برای ما آشنا و ملموس است بر حوزه‌ی مقصد که ناشناخته و ناآنوس است - درک می‌کنند.

استعاره مفهومی «زندگی سفر است» از اهمیت بخصوصی در این مطالعه برخوردار است. این استعاره، یکی از ابزارهای قدرتمندی است که ریشه در باورهای فرهنگی ما دارد. باوری که انتظار می‌رود افراد در زندگی خود هدفی داشته و باید در جهت به دست آوردن آن هدف عمل نمایند. این ساختار قرار دادی، الگوی سفر را باز تاب می‌کند که دارای نقطه شروع، پایان، مسیر، و مکان‌هایی که ما از آنها عبور می‌کنیم و به‌طور معمول دارای همراهان، سختی‌ها، تدارکات و غیره ... می‌باشد (لیکاف و ترنر ۱۱۴). استعاره «زندگی سفر است» این حقیقت را بیان می‌دارد که انواع مختلف سفر و انواع مختلف مقصد وجود دارد و به‌صورت انعطاف‌پذیری، بسته به موقعیت، این استعاره می‌تواند استفاده شود. در این استعاره، مفهوم انتزاعی زندگی از طریق مفهوم عینی سفر درک می‌شود. به همین طریق، وایتهد حوزه‌ی مفهومی آزادی را بر اساس حوزه‌ی معنایی و قابل فهم راه آهن زیر زمینی توصیف کرده‌است. آزادی به عنوان سفر با قطار مفهوم سازی شده است. در زندگی تمام بشر یک هدف مشابه وجود دارد و آن درجه‌ی بالاتری از آزادی است که آنها سعی در به دست آوردن آن دارند (لیکاف و جانسون ۱۹۹۹، ۱۹۰). استعاره در بیان مفهوم اصلی آزادی از اهمیت بالایی برخوردار است. «در حقیقت شگفتی افکار انتزاعی، آزادی است» (لیکاف ۲۰۰۶، ۲۹). نظریه پردازان معاصر مانند لیکاف و جانسون این موضوع که استعاره تنها بر اساس شباهت است را انکار کرده‌اند و معتقدند که اختلاف و بی‌شبهتی نیز اهمیت دارد. در حقیقت استعاره پر قدرت‌تر خواهد بود اگر عدم تشابه بین دو موضوع وجود داشته باشد. نقش اصلی استعاره، ارتباط بین دو بافت است. توانائی یافتن شباهت بین دو عبارت استعاری متفاوت و چگونگی درک مفاهیم انتزاعی مانند خشم، بیماری و آزادی باعث شده است این تئوری در بین خیلی از زمینه‌های مطالعاتی تاثیر گذار باشد. به سبب طبیعت منحصر به فرد و بی‌رحمانه برده‌داری، نوشتن راجع به اتفاقات مخوف همانند زجرکشی، تجاوز، عقیم سازی اتفاقاتی پراوهم در کمال دهشتناک بودن که ذهن بشر تمایل به نپذیرفتن آن دارد، بسیار مشکل است (دمستیکو).

وایتهد، از آرایه‌های مجازی استفاده کرده‌است تا چنین قساوت غیر قابل درک را بر زنان سیاه‌پوست در داستان خود نشان دهد و از آن به عنوان روش تربیتی برای برانگیختن حس یکدلی،

تغییر نگرش و عملکرد خوانندگان استفاده کند. فصل به فصل، داستان، یک ساختار منسجم استعاری را به تصویر می‌کشد و نگاشت‌های مشخصه هر سطح^۱ استنباط شده از استعاره «آزادی سفر است» به همراه ویژگی‌های دیگری در کار مانند نابهنگامی^۲ و چند زمانی^۳ را برای ما روشن می‌سازد. قهرمان داستان، دختر بچه سیاه‌پوست برده به نام کورا^۴ است که تصمیم می‌گیرد به همراه برده‌ای به نام سزار، از مزرعه پنبه در جورجیا که در آن کار می‌کرد، بگریزد و به سمت شمال آزاد توسط راه آهن زیر زمینی سفر کنند. ایستگاه‌های در مسیر سفر، کارولینای جنوبی، کارولینای شمالی و ایندیانا جایی که کورا پیاده می‌شود و به طور موقت می‌ماند، همانند مزرعه‌ی جورجیا پر از تجربیات کابوس گونه هستند. به ادعای دیوید لاج^۵، این رمان، موفق‌ترین تلاش بشر برای توصیف تجربه انسانی که در زمان و مکان حرکت می‌کند، است (۱۰). وایتهد، برای فهم بهتر خواننده، از دوره‌های تاریخی فمینیستی کورا را در زمان‌ها و مکان‌های مختلف در سفر استعاری خود با قطار قرار می‌دهد.

بر طبق مکان‌ها و زمان‌های تاریخی مختلف، زنان آفریقایی آمریکایی استراتژی‌های گوناگونی را به کار برده‌اند تا قوانینی که آنها را مجبور به تبعیت و فرمان برداری می‌کردند، یا با ابراز بیانی یا با گریز از زندگی زندان گونه شان به چالش بکشند. «این فرم بقا یک فرم مقاومت است و تلاش برای بقای خودشان و فرزندانشان و نپذیرفتن تصاویر کنترل کننده از خودشان به عنوان برده سیاه یا حیوان، پایه فعالیت زنان سیاه‌پوست را می‌گذارد» (کالینز ۲۰۰۰، ۲۰۱). در طول تاریخ، مقاومت زنان سیاه بر علیه برده داری طبقاتی، نژادی، جنسیتی بدون یاری و همراهی فعالانی نظیر پاتریشیا کولینز میسر نمی‌شد. او استدلال می‌کند اگر آگاهی و درک زنان سیاه‌پوست از تجربیات زیسته هر روزشان که همان ظلم‌های متقاطع یا نظریه تلاقی است، افزایش یابد؛ آنها قادر می‌شوند بر پایه فهم جامع تر از پیچیدگی‌های نظام مستقر، سیاست رهائی بخش امروزی را بدست آورند. نژادپرستی سبک قدیمی یا جیم کرو^۶ به عنوان یادگار گذشته در نظر گرفته می‌شود و حال آنکه، میراث آن با عنوان «نژادپرستی

1. Specific-level mappings
2. Anachronism
3. Multitemporality
4. Cora
5. David Lodge

1. Jim Crow
2. New Racism
3. Women Are Animals, Women Are Goods
4. Ajarry
5. chattel slavery

جدید^۲ حتی امروز وجود دارد. بر طبق گفته‌های کالینز، «دوام مسائل فقر مسکن، فقر سلامت، بی سواد، بی کاری و مشکلات اجتماعی مرتبط با فقر و ناتوانی بیانگر تغییرات جدید اثرات منفی استثمار، برده داری و قوانین نژادی قدیمی است» (۵۲،۲۰۰۴).

خواندن زندگی پر رنج شخصیت‌های زن داستان قطار زیرزمینی که بیانگر تأثیر استثمار طبقاتی، جنسیتی، و نژادی می‌باشد از دریچه فمینیست سیاه، چارچوبی تحلیلی برای تفسیر و بررسی جامعه به خواننده ارائه می‌دهد. وایتهد، با به‌کارگیری صنعت استعاره و کاوش بعد زمانی نظریه تلاقی، فرصت شنیده شدن به زنان به حاشیه رانده شده را می‌دهد. با وجود کثرت استعاره در این اثر، مطالعه حاضر استعاره‌های پایه که گویای موضوعات اصلی هستند را بررسی می‌کند که شامل آنهایی که مبین ظلم به زنان سیاه هستند، آنهایی که به فرار از این ظلم به سوی آزادی اشاره دارند و استعاره‌هایی که نشانگر مسبب این ظلم (آمریکا) هستند، می‌باشند.

استعاره: زن‌ها حیوان هستند. زن‌ها کالا هستند^۳.

بارزترین نمونه‌ی زنان مظلوم رمان، مادر بزرگ کورا، اجاری^۴ بود. اولین بار در حراج معادل دوپست دلار فروخته شد و از آن به بعد همانند یک شی بین برده داران در عوض عرق، نیشکر، تسبیح شیشه‌ای، باروت، شکر، تنباکو، نظر قربانی و مثنی دلار ردوبدل می‌شد (وایتهد ۳). به اعتقاد کالینز برای تاسیس نظام سرمایه داری آمریکا وجود برده داری چتل^۵ "کالا" حیاتی بود. زیرا بدن‌های آفریقائی و هر آنچه درون آنها بود (کار، تمایلات جنسی، تولید مثل) تبدیل به کالا می‌شدند که می‌توانستند در بازار معامله بشوند» (۵۵،۲۰۰۴). اجاری منزجر و درمانده از شرایط طاقت فرسای کشتی و شش هفته تجاوز گروهی به او در راه آمریکا چندین بار دست به خودکشی می‌زند. کالینز مضحک بودن بکار بردن کلمه تجاوز در رابطه با سیاه‌پوستان را این‌گونه توضیح می‌دهد: "جرم‌های زجرکش کردن و تجاوز کردن تحت سیستم برده داری کالائی، جنایت و تجاوز در نظر گرفته نمی‌شدند. زیرا، فقط برای انسان‌هایی که دارای آزادی و حقوق شهروندی بودند، به کار می‌رفت" (۶۴،۲۰۰۴). کورا بعد از شلاق خوردن و مورد تجاوز گروهی قرار گرفتن، برنامه سزار برای فرار را می‌پذیرد. آنها تصمیم فرار با قطار زیرزمینی را می‌گیرند، قطاری که به‌طور واقعی از یک ایستگاه به ایستگاه دیگر می‌رود و به طور استعاری به عنوان راهی برای آزادی از ظلم برده‌داری خواهد بود. کورا در اولین ایستگاه در مسیرش به شمال، مدت زمانی در کارولینای جنوبی اقامت می‌کند و برای معاینه اجاری توسط دکتر به بیمارستان می‌رود و در آنجا متوجه می‌شود که دکتر زنان سیاه‌پوست را عقیم می‌کند و اینکه مردان سیاه در مطالعه مخفیانه و سه مرحله‌ای سیفلیس شرکت داده می‌شوند (وایتهد ۱۲۰). بسیاری از مردان سیاه زندگی خود را بر اثر

سیقلیس از دست دادند. همسران آنها نیز دچار این بیماری آمیزشی می‌شدند و متعاقبا فرزندان آنان با بیماری مادرزادی به دنیا می‌آمدند.

هنری گیت^۱ شرح می‌دهد «جمعیت سیاهان آمریکا تا سال ۱۸۶۰ به حدود چهار و نیم میلیون نفر رسیده بود. به سبب این رشد جمعیت زیاد سفیدپوستان نگران بودند که سیاهان قدرت پیدا کنند و شورش کنند» (۶۷). نژاد و جنسیت در عقیم سازی اجباری زنان سیاه، مسئله ای که زنان سفیدپوست کاملا از آن در طول تاریخ ایالات متحده معاف بوده‌اند، نقش داشته‌است. قبل از جنگ داخلی، نیاز برای نیروی کار ارزان و غیر متخصص و همچنین ناتوانی سیاسی جمعیت سیاهپوستان منجر به سیاست‌های جمعیتی شد که زنان سیاه را تشویق به داشتن بچه‌های زیاد می‌کرد. آنها به دلیل محروم بودن از مزایای رفاه اجتماعی و آموزش برای دولت خرج کمتری داشتند. اقتصاد سیاسی در حقیقت، همه‌ی این شرایط را تغییر داد. طبق نظر کالینز، با ماشینی شدن روندهای اقتصادی مانند کشاورزی و کارخانجات صنعتی تقاضا برای کارگر غیر ماهر کم و برای نیروی کار متخصص افزایش یافت. در این دوره، آفریقائی آمریکائی‌ها از حقوق سیاسی و برنامه‌های استحقاقی که قبل از تصویب قانون حقوق شهروندی و حق رای، منحصرآ سفیدپوستان از آن بهره مند بودند، برخوردار شدند (کالینز ۲۰۰۶، ۶۸). بعد از این، برای کار فرمایان وجود جمعیت سیاهان هم از لحاظ سیاسی خطرناک و هم از لحاظ اقتصادی مقرون به صرفه نبود. حال که به سیاهپوستان کمتری نیاز بود سیاست‌های جمعیتی، ساختارهای ایدئولوژیکی و مؤسسات اجتماعی طبقه کارگر و زنان سیاه را از داشتن فرزند دلسرد می‌کردند.

امروزه سیاهپوستان ممکن است درجاتی از پیشرفت برای داشتن زندگی بهتر در جامعه داشته باشند اما اصل حقیقت باقی‌است. ایالات متحده هرگز به برابری نژادی نرسیده‌است. در حال حاضر، همچنان دولت به زنان سیاه و زنان فقیر برای جلوگیری از فرزندآوری پاداش می‌دهد. در رسانه‌ها، امروزه، زنان آفریقائی آمریکائی به عنوان مادر سالار، مادران فاسد، غیر مسئول و ملکه رفاه^۲ نشان داده می‌شوند. این کلیشه از مردم آفریقائی تبار و زنان سیاه به عنوان کمتر روشنفکر و بیشتر تکانشی و احساسی بودن، زمینه را برای روش‌های شبه عقیم سازی نظیر نورپلنت و دپوپورا فراهم می‌کند (کالینز ۲۰۰۶، ۶۸). که خود دلالت بر تجدید فعالیت برنامه‌های برتری طلبی در دوران پسا نژادپرستی دارد.

کالینز معتقد است که «نژادپرستی غربی فضائی را درست می‌کند که حیوان بودن افراد سیاهپوست را منطقی جلوه می‌دهد این مکررا به استعاره زنان برده به عنوان استعاره اصلی برای ظلم به زنان

1. Henry Gates

2. Welfare Queens

اشاره می‌کند» (۳۲۸، ۲۰۱۷ الف). بردگان به خصوص زنان در این سیستم رنج بسیار می‌بردند. الگوهای استعاری مانند «زنان حیوان هستند» و «زنان کالا هستند» بر اساس سیستم استعاری «زنجر بزرگ حیات»^۱ زنان و بردگان را پائین تر از انسان قرار می‌دهند. این بدین معنی است که خیلی ویژگی‌ها مانند رفتار و منش، حقوق و همچنین ارزش‌های انسانی از زنان و مردم رنگین پوست گرفته شده است. بر طبق گفته سنتا آنا^۲ «زنجر بزرگ حیات برای توجیه کردن بدنامی گروه بخصوصی از افراد به مدت دو قرن است که استفاده می‌شود» (۲۰۱). این استعاره‌ها غیر انسانی کننده در نظر گرفته می‌شوند و بنابراین ذاتا نژاد پرستانه هستند. برای پایان دادن به وحشیگری و به صورت کالا در آمدن، زنان سیاه‌پوست قدرتمند دست به فرار یا کشتن مراقبین برده می‌زدند. مراقبینی مانند ریجوی (فردی مصمم به گرفتن کورا با تعقیب لحظه به لحظه او در طول داستان) که به عنوان ابزاری در سیستم برده‌داری برای بازگرداندن فراری‌ها به صاحبانشان و برای «تضمین کردن دارائی، دارائی بماند» عمل می‌کردند (وایتهد ۸۰).

استعاره: گیاهان مردم هستند.^۳

وایتهد، رفتاری که با محیط طبیعی اطراف می‌شود را مشابه عمل خشونت آمیز حمله جنسی به زنان در نظر گرفته‌است و از این منظر، به طور استعاری طبیعت و زن را در مواجهه با ظالم، مرتبط ساخته‌است. همانند طبیعت، جسم زنان مورد سو استفاده قرار می‌گرفت و فرزندان آنها کشته یا از آنها گرفته می‌شدند. همان‌طور که ما در داستان می‌بینیم «مردان سفید و مردان سیاه‌پوست از بدن زنان به صورت وحشیانه‌ای استفاده می‌کردند. بچه‌های آنها کوچک شده و ناقص به دنیا می‌آمدند. ضربات مکرر تجاوز حس را از سر آنها بیرون کرده بود و زنان اسم فرزندان مرده خود را تکرار می‌کردند: ایو، الیزابت، تام» (وایتهد ۱۷).

در جای دیگر داستان می‌بینیم «گروهی از مردم جمع شده بودند. زنی با گریه می‌گفت 'بچه‌هایم آنها بچه‌هایم را دارند می‌برند' ناظران بر این کلام آشنا آه کشیدند. آنها این را به کرات در زندگی در

1. The Great Chain of Being
2. Santa Ana
3. Plants are People

مزرعه شنیده بودند. ضجه مادری بر سر نوزاد عذاب دیده‌اش « (وایتهد ۱۱۴). در پی این شرایط، اغلب اوقات زنان سعی بر سقط و کشتن نوزادان خود می‌کردند. آنها، در حقیقت، ادعای زنان سیاه به حق مالکیت رحم خویش و سرشت پرورش دهنده‌شان را انکار می‌کردند. طمع سیری ناپذیر و فرهنگ مادیرایانه سفیدپوستان را چنان پر کرده بود که به خود روا می‌داشتند حق زنان آفریقائی آمریکائی را در دنیای طبیعی از بین ببرند. سفیدپوستان نمی‌توانستند با دیگران بر روی زمین به‌طور هماهنگ زندگی کنند و هیچ‌گونه احترامی برای نیروهای حیات بخش طبیعت، زمین و زنان سیاه قائل نبودند (هوکس ۱۰۷-۱۰۴). وایتهد، با دیدگاهی اکو فمینیستی سعی بر تأکید ارزش طبیعت و زنان در کار خود دارد. زنان، به‌واسطه هویت دیرینه طبیعت یعنی به‌عنوان مادر پرورش‌دهنده با آن ارتباط پیدا می‌کنند و به‌طرز مشابه زنان و طبیعت مورد ظلم قرار می‌گیرند (مرچنت ۴۷۲). از نقطه نظر اکو فمینیستی ما می‌توانیم کشتن بدن‌های سیاه را با نابودی درختان در رمان برابر قرار دهیم. « برده‌ها آویزان از درختان از بدن‌هایشان خون چکه می‌کرد و جان می‌باختند» (وایتهد ۱۵۲). به‌طور مشابه، درختان که داربستی برای زجرکش کردن سیاهان بودند خود قربانیان زجرکش شدن طبیعت شدند؛ وقتی که زمین‌ها کاملاً از درختان پاک می‌شدند تا انباشتن ثروت سفیدپوستان را تسهیل بخشند. صحنه‌ی از ریشه‌کندن درختان به‌طور غیر مستقیم به عنوان تصویر مرتبط با استعاره در داستان استفاده شده است و استعاره مفهومی « گیاهان مردم هستند» را خلق می‌کند. این شامل مفهوم زنده بودن و مردن است که خواننده را قادر می‌سازد تا تشابه بین دو حوزه‌ی گیاه و مردم را تشخیص دهد. همچنان که تقاضای سیری ناپذیر برای کالاها نخی افزایش می‌یافت، رندل هم برنامه‌ی خرید زمین‌های جنگلی بیشتر را داشت تا آنها را از درختان لخت کند و کشت پنبه را گسترش دهد. نهایتاً، او به دلیل طرز فکر سرمایه‌داری خود به طبیعت نیز همانند بردگان به صورت شی می‌نگریست.

استعاره: آزادی بالا است.^۱

تغییر واضح شخصیت‌های زن داستان از حالت مطیع به مقاوم گویای شجاعت، هوش، انسانیت زنان آفریقائی برده است (شولز ۲). در جائی از داستان ریجوی با جسارت می‌گوید که کورا و مادرش مسیر مبارزه‌ی راه اندازی کردند که نیاز به خاموش کردن دارد (وایتهد ۲۲۲). کالینز در این‌باره ادعا می‌کند چه در تبعیض نژادی یا جنسیتی مقاومت همیشه وجود دارد. مقاومت درون سلطه وجود دارد (۲۰۱۷، ب ۲۵). و همچنین از منظر منتقدین مدرن و پسا ساختارگرایی نظیر دلوز با تغییر و شدن می‌توان موانع و سنت‌ها را از میان برداشت و تغییر برای هر شخصی روند خاص خودش را دارد (صادقی و عزیزمحمدی ۳۵۴). در این رمان، سفر به عنوان مقاومت، جوهره داستان و جغرافیا، درون‌مایه داستان است. جنوب

نشانگر اسارت و شرارت و شمال آزادی و روشنگری است (شولز ۲). تهدید خشونت‌های جسمانی، قهرمان داستان را در مسیر حرکت ثابت به سمت شمال قرار می‌دهد. بنابراین؛ استعاره چپتی «آزادی بالا است» را در اینجا خواهیم داشت.

استعاره: آزادی راه آهن است.^۱

وایتهد با به‌کارگیری غنی‌ترین روش انتقال استعاره‌ای که همان قطار زیرزمینی می‌باشد، نکاتی ویرای برده داری و آزادی به ما نشان می‌دهد (چوسلر ۲۰۱۶). امیلی پترسون تصریح می‌کند که «به تصویر کشیدن قطار زیرزمینی به عنوان قطاری واقعی در کار وایتهد همانند یک استعاره جادوئی عمل می‌کند» (۱). به‌کارگیری راه آهن به عنوان استعاره روشی است که نویسنده می‌تواند در زبان نمادین، تجربیات غیر قابل توضیح را بیان کرده و فضائی بسازد تا در آن حوزه‌ی آزادی با استفاده از حوزه‌ی سفر با قطار همانند استعاره «زندگی سفری با قطار است» درک شود (لیکاف و جانسون ۴۵، ۱۹۸۰). وجود استعاره سفر در رمان مبین این اظهار نظر می‌باشد که «سفر برای به دست آوردن مالکیت بدن خویش و دارائی‌های خویش یک استعاره حیاتی و مهم در روایت و حکایت برده‌داری بوده‌است» (کیلی ۲۱). تشابهات استعاری در این مجاز وجود دارد: برده‌های فراری، مسافران در این سفر هستند. با هدفی به عنوان مقصد که باید به آن برسند. قطار، وسیله‌ای برای آنها تا به هدفشان که رهائی است برسند.

استعاره: اهداف مقصدها هستند. اقدامات حرکت‌ها هستند. سختی‌ها موانع در حرکت هستند.^۲

استعاره‌های «اهداف مقصدها هستند» و «اقدامات حرکت‌ها هستند» به‌طور مؤثری در ساختن عناصر استعاره «آزادی راه آهن است» مشارکت دارند. آزادی از لحاظ حوزه‌ی حرکت فیزیکی مفهوم سازی شده‌است. این سفر استعاری شامل مراحل است که باید از آن گذر شود. نقطه عزیمت برای رسیدن به آزادی اینجا مزرعه رندل است. این سفر آسان نیست. بنابراین ما می‌توانیم نگاشت^۲ «سختی‌ها موانع در حرکت هستند» را در نظر بگیریم. نگاشت‌ها، قیاس‌هایی هستند که به‌طور گسترده در قالب جملات استعاری بیان می‌شوند و حوزه‌های مفاهیم را بازنمایی می‌کنند. سختی موردی است که می‌تواند ظاهر

1. Freedom Is A Railroad

2. Purposes Are Destinations, Actions Are Motions, Difficulties Are Impediments to Motion

1. Submapping
2. Objectification
3. Dehumanisation
4. Riding the Rail Is Literacy

شود و حرکت به سوی هدف و مقصد را مانع شود. در این سفر، انواع سختی‌های استعاری به وجود می‌آید که به صورت این نگاشته‌ها می‌تواند نام برده شوند: «سختی‌ها ویژگی‌های زمین هستند. سختی‌ها نیروهای متقابل هستند. سختی‌ها کمبود انرژی هستند» (رجوع شود به، لیکاف و جانسون ۱۹۹۹، ۲۰۲). سختی‌ها تاریکی هستند. سختی‌ها هوای سرد هستند. این استعاره‌ها، در داستان‌های دستیابی به آزادی بردگان فراری مانند کورا و سزار در طول مسیر به سمت شمال یا در تونل زیرزمینی یا در مراحل مختلف دیگر همانند وقتی که ریجوی تعقیب گر سعی بر شکار آنها داشت، تجربه می‌شوند. ساختار رمان مراحل سفر را نشان می‌دهد و الگو مبدأ-راه-مقصد را منعکس می‌کند: کشف تونل زیرزمینی، پیشروی در ایالت‌ها، ایستگاه‌های قطار در طول سفر و در نهایت مقصدی که قرار است به آن برسند.

تحلیل ادبی داستان بر اساس ارتباط وقایع تاریخی است. وایتهد ساختار ارتباط زمانی تجربیات زیسته زنان سیاه را که کورا در هر مرحله از سفر خود شاهد است پیگیری می‌کند. او با بکارگیری مکانیسم برده‌داری به عنوان وسیله استعاری، فن انتقادی را مطرح می‌کند که با معطوف کردن توجه خواننده به نقض حقوق بشر، استثمار منابع انسانی و طبیعی، و به صورت وسیله در آوردن انسان‌ها^۲ که مورد تجاوز و عقیم سازی قرار گرفتند و تبدیل به خوکچه آزمایشگاهی شده‌اند، سعی بر مقایسه برده‌داری و واقعیت‌های کنونی را دارد. در اولین صحنه‌های داستان، وقتی کورا را در مزرعه رندل مجبور به کار می‌کنند عمل غیر انسانی کردن^۳ و تبدیل به دارائی کردن بردگان به طور برجسته‌ای به تصویر کشیده شده‌است.

استعاره: سفر با قطار سواد است.^۴

کالینز استدلال می‌کند که تشخیص مسیر به سوی توانمندی فردی و جمعی نیازمند قدرت ذهن آزاد است و این میسر نمی‌شود مگر هویت‌های مستقل و مخالف برای زنان سیاه‌پوست ساخته شود (۲۰۰۰، ۲۰۴). یک گام به سوی ذهن آزاد داشتن و قدرتمند شدن، یادگیری خواندن و نوشتن است که کورا در کارولینای جنوبی انجام می‌دهد. از محورهای توجه زبان‌شناسی شناختی و استعاره مفهومی، ماهیت ربط میان دنیای خارجی تجربه حسی و ساختار مفهومی است. به عبارتی، چیزی که ساختار مفهومی را معنی‌دار می‌کند شیوه‌هایی است که ما دنیا را تجربه می‌کنیم که مفهوم با آن تداعی می‌شود. بنابراین، حوزه مفهومی، هر نوع سازماندهی منسجم تجربه می‌باشد و در استعاره، یک حوزه مفهومی به منزله حوزه مفهومی دیگر می‌باشد. در اینجا سفر با قطار به منزله آزادی است. آزادی از هر موردی که سیاه‌پوستان را از حقوق مسلم آنان محروم می‌کند. سفر با قطار به عنوان استعاره‌ای برای خواندن و برای آزادی از بی‌سوادی می‌تواند در نظر گرفته شود. در مفهوم سازی «سوادآموزی»

از حوزه های حسی حرکت، سفر و تعامل استفاده شده است. میانی استعاره مذکور، تجربه جسمانی کورا در جهان واقع است. کورا، دو گونه سوادآموزشی، در کارولینا و تجربی، را در طول سفر خود کسب می کند. همان طور که لورا دوبک^۱ خاطر نشان می کند «همانند عمل خواندن، کورا، با تجربیاتش نیز تغییر می کند. علم و بینش را در طول راه به دست می آورد» (۷۴). با آغاز قرن نوزده میلادی، در همه ایالت های برده دار، آموزش حتی اصول اولیه ی خواندن و نوشتن به سیاه پوستان خلاف قانون بود. دو تحول در اواخر قرن نوزده میلادی در جامعه جنوبی اتفاق افتاد: افزایش در میزان سواد و مهاجرت سیاهان به شهرهای جنوبی که نشان می داد حداقل بعضی خانواده ها توانستند خود را از گذشته جدا کرده و به آینده نگاه کنند (جونز ۱۹۹۸). در همین دوران است که کورا آموزش رسمی را در مدرسه می آموزد و بصیرت را با تجربه خویش در مسیر شمال فرا می گیرد. این اشکال دانش که کالینز تاکید بر آنها دارد، کورا را از هویت سابقش که با آن شناخته می شد، دور می سازد.

استعاره: آمریکا موتور است^۲.

در قرن نوزده میلادی، ایالات متحده همانند دیگر کشورها برای پیشرفت در فن آوری و اقتصاد تقلا می کرد.

آمریکا، توهمی بیش نیست. نژاد سفید بر این باور است که این حق آنها است که این سرزمین را اشغال کنند. که سرخپوستان را قتل عام کنند. که برادرانشان را به اسارت ببرند بدن های دزدیده شده بر روی زمین های دزدیده شده کار می کنند. این موتوری است که بی وقفه کار می کند و دیگ بخار گرسنه آن با خون تغذیه می شود (وایتهد ۱۳۹، ۳۴۱).

این نقل قول، استعاره مفهومی جدید «آمریکا موتور است» را به ذهن می آورد. این موتور، تصویر ادبی جدیدی برای این کشور است. سوخت این موتور خون است. اول ایالات متحده سرزمین سرخ پوست ها بود. اما سفیدپوستان آنها را کشتند و یا از سرزمینشان بیرون راندند. حالا که سفیدپوستان مالکیت این کشور را بدست آورده اند، برده داری نهادینه شده را ادامه می دهند. در نتیجه مراقبین برده برای تداوم چرخیدن چرخ این موتور مورد نیاز هستند. «نیروهای گشت زنی مردانی با رفتار ناشایست بودند. این کار، این گونه اشخاص را می طلبید. در کشورهای دیگر آنها مجرم محسوب می شدند. اما اینجا آمریکا بود» (وایتهد ۹۰). در دوران قبل از جنگ داخلی آمریکا، این مجرمین با اتکا به خشونت هر چه را که می خواستند به دست می آوردند. دانش ما از آن زمان بر اساس استعاره های استفاده شده توسط برده ها

1. Laura Dubek
2. America Is An Engine

به دست آمده است مانند مثل حیوان با ما رفتار می‌شد، مثل یابو کار می‌کردیم، مثل کالا فروخته می‌شدیم. کالینز مطرح می‌کند که «زندگی هرروزه و تجربه واقعی، زمینه‌های اصلی است که مفهوم سازی و درک تئوری تلاقی در آن بنا شده است» (۲۰۰۸، ۳). کورا، تقاطع نژاد، جنسیت و طبقه را از طریق تجربه‌هایش اول در مزرعه رندل در جرجیا و بعد در ایالات دیگر که از آنها عبور می‌کرد، درک کرد.

استعاره: آمریکا نگهبان است.^۱

وایتهد، در کار خود نشان می‌دهد که آمریکا می‌تواند به نگهبانی قیاس شود. «چه در روی زمین چه در زیر زمین و یا در اتاق زیر شیروانی آمریکا نگهبان کورا باقی می‌ماند» (وایتهد ۲۰۷). در جورجیا، اگر کورا کار اشتباهی انجام می‌داد و یا در طول سفرش در پی آزادی، او حس می‌کرد آمریکا مثل نگهبان زندان مراقب او بود و آماده مجازات کردن او اگر او را می‌گرفت. اینجا استعاره «آمریکا نگهبان است» به میان می‌آید. وجود استثمار از همه نوع در ساختار گذشته و حال آمریکا غیرقابل انکار است. وایتهد، سفر کورا را می‌نویسد تا ما را وادار به ارزیابی مجدد نگرش آمریکائی‌ها به نژادهای مختلف کند.

استعاره: "آمریکا اعلامیه آزادی است". در مقابل "آمریکا شیخ است".^۲

تمامی این استعاره‌ها، گواهی بر ذات خود خدمتی سفیدپوستان است. به سبب اینکه، اعلامیه آزادی که اظهار می‌کند تمامی انسان‌ها برابر و آزاد آفریده شده‌اند و از این خلقت برابر، آنها از حقوق ذاتی و غیرقابل انکار که شامل حفظ حیات، آزادی و دستیابی به شادی است برخوردار می‌شوند، افراد سیاه‌پوست را شامل نمی‌شود (بکر ۴). استعاره مفهومی آمریکا به‌عنوان اعلامیه آزادی اینجا مشهود است. اما همانطور که کورا در طول سفر خود مشاهده کرد این استعاره فقط قابل اعمال به افراد سفیدپوست بود. با ادامه سفر به سمت شمال، کورا شاهد صحنه‌های خشونت آمیز بیشتری از برده‌داری نهادینه شده در کارولینای شمالی بود، جایی که علی‌رغم ایالت آزاد بودن، زنان و مردان رنگین پوست حق پا گذاشتن به آنجا را نداشتند (وایتهد ۱۷۹). اندیشه‌های نژادی ساکنان این ایالت به طرز مہیبی در داستان به تصویر کشیده می‌شود: «در جاده‌ای بنام مسیر آزادی، اجساد در حال فساد همچون زیور آلاتی از درختان آویزان بودند. یکی از آنان اخته شده بود و محل مردانگی‌اش حفره بزرگ زنده‌ای باز شده بود. دیگری زنی بود که شکمش فشرده و کج شده بود. قبل از آن کورا خوب نمی‌دانست که یک بدن باردار با بچه درونش چگونه است» (وایتهد ۱۵۲). برای سیاهان شرایط در اینجا خیلی وخیم تر از کارولینای جنوبی است. حتی سفیدپوستان طرفدار لغو برده‌داری که سیاهان را نجات می‌دادند، زجرکش

1. America Is A Warden

2. America Is the Declaration of Independence vs. America Is A Ghost

می‌شدند زیرا فرار کردن تخلفی سخت بزرگ محسوب می‌شد (وایتهد ۲۵۹). مانند مارتین، که کورا را به خانه برد و در زیر شیروانی پنهان کرد اما بعد توسط ریجوی کشته شد. چنین تعداد زیاد تلفات زجر کشی نشانگر ترس بیش از حد سفیدپوستان از شورش سیاهان و اقدامات بنیادی برای فرو نشانیدن آن طغیان بود (کالینز ۲۰۰۴، ۵۷). زنان و مردان برده شلاق می‌خوردند و بدون محاکمه قانونی کشته می‌شدند. این دوره از تاریخ عصر جیم کرو^۱ نامیده می‌شود که نشان می‌دهد جدائی دو نژاد وقتی برده‌داری به پایان رسیده بود، عملی سیاسی هدفمند برای جامعه برتری طلب سفید بود که مردم رنگین پوست را برای همیشه در طبقه دوم شهروندی قرار دهند. با خلق شاهدهی از تمامی این روان زخم‌های گران درون شخصیت کورا، وایتهد او را ورای شخصیت فردی، بلکه بخشی از هویت جمعی و خاطره همه آفریقایی آمریکایی‌ها می‌سازد (ایرمن ۸۳). در مدت پنهان شدنش در کارولینای شمالی، کورا به کتاب انجیل و اعلامیه آزادی به چشم دو متن اصلی مقدس نگاه می‌کرد. اما؛ بعد از شاهد بودن همه این صحنه‌ها، کورا دیگر مطمئن نبود که اعلامیه هیچ چیز واقعی را اصلاً توضیح داده باشد. آمریکا یک شیخ در تاریکی مثل خود کورا بود (وایتهد ۲۱۶).

کورا پس از نجات از کارولینا در ایستگاه بعدی، ایندیانا به آرامش نسبی می‌رسد اما ریجوی و همراهانش مجدداً بسیاری از سیاهان را در ایندیانا به قتل رساندند. بر طبق ادعای کاکوتانی^۱، چنین قطعه در رمان، امروز را طنین انداز می‌کند: کشتن مردان و زنان سیاه‌پوست غیر مسلح توسط پلیس، سیاست‌های توقف و جستجوی بدنی که اغلب اقلیت‌ها را هدف قرار می‌دهد و زبان ضد مهاجر که توسط سیاست مداران برای افزایش تعصب و ترس مورد استفاده قرار می‌گیرد (۳). همچنین سیاهان شهرنشین ایالات متحده قربانیانی هستند که زیر سلطه‌ی سرمایه‌داری افسارگسیخته‌ی آمریکایی با حمایت ارتش و دولت قرار دارند (فلاحی و خان محمدی ۲۳۳).

وجود نابهنگامی^۲ و چند زمانگی در خیلی از قسمت‌ها به ما این اجازه را می‌دهد تا پیوستگی بین گذشته و حال در رابطه با مسئله‌ی نژاد در آمریکا را بکاویم (فیث ۱۵۴). وایتهد می‌گوید: «من صرفاً با زمان بازی کردم. جنبش اصلاح نژاد و آسمان خراش‌ها و چهل سال آزمایش سیفلیس تالسکی در رمان ظاهر می‌شود. حتی اگر رمان تاریخ را دوباره بازچین کرده باشد، آن را اختراع یا غلو نمی‌کند (ذکر شده در دیسچینگر ۸۳). کورا شاهدهی بر غیر انسانی کردن چند نسل از زنان سیاه‌پوست است و در این تغییر زمان او بخشی از زمان کنون هم می‌شود.

استعاره: اهداف مقصدها هستند^۳.

به منظور مقایسه‌ی همبستگی ساختاری استعاره «اهداف مقصدها هستند» با جزئیات تجربه معمول بر طبق توضیحات لیکاف و جانسون ما می‌توانیم دریابیم که: رسیدن به هدف در زندگی که برابر با رسیدن به مقصد در سفر است، می‌تواند احساس قوی مثبت برای ما بوجود آورد. این زمانی است که مسافر، راضی و خوشنود از هدف به دست آمده و به‌طور کلی از تمام سفر است. برعکس، شکست در رسیدن به مقصد، حالات منفی و نارضایتی به همراه می‌آورد. آخرین فصل کتاب "شمال" نام دارد. اکنون، کورا ریجوی را به‌طور مهلکی زخمی کرده و آزاد است. او همراه مردی سیاه‌پوست روی ارابه به سمت غرب و نا شناخته می‌رود (وایتهد ۳۲۸). خواننده هرگز نمی‌داند که کورا به شمال آزاد می‌رسد یا خیر. شمال، سمبل آزادی در روایت‌های برده‌داری است. سیمپسون^۴ معتقد است که: با وجود آنکه وایتهد تأیید می‌کند که رمان از روایت برده‌داری بهره می‌گیرد، او روایت آزادی را نقل می‌کند که در آن هیچ آزادی وجود ندارد (۲).

طبق نظر وایتهد، «تمامی مخصصه‌هایی که شخصیت‌های داستان با آن دست به‌گیریان هستند، انعکاس و معادل خود را در زمان حال دارد» (بیانکولی). وایتهد، ایده تاریخی لغو برده‌داری و شبکه قطار زیرزمینی را برگزیده تا تنش‌های اخیر در ایالات متحده در رابطه با خشونت پلیس و جنبش «زندگی سیاهان اهمیت دارد» را با ارتباطات نژادی در دوران قبل از جنگ داخلی آمریکا معادل سازد. در سال‌های اخیر، موارد سیاهان بی‌گناهی که توسط پلیس کشته شده‌اند به اوج خود رسیده‌است که اغلب منجر به اعتراضات گسترده‌ای در سراسر کشور شده‌است. کالینز نقش زنان در جنبش «زندگی سیاهان اهمیت دارد» را روشن می‌سازد: که آنها با اجتماعشان در برابر دادگاه فدرال و در خیابان‌ها از حقوق زنان و مردان کشته شده توسط پلیس دفاع می‌کنند (۲۰۱۹). کالینز در مورد ادامه نژادپرستی در زمان حاضر معتقد است که «ساختارهای نژادپرستی در طول زمان - از دوران برده‌داری تا جیم کرو تا زمان حال - در مسکن، آموزش، استخدام تغییر کرده‌است اما همواره نیاز به استثمار نیروی کار سیاه باقی است» (۲۰۰۶، ۳۴). درک استثمار زنان از راه تحلیل تقاطع موارد طبقه، نژاد، جنسیت، و قومیت دید جدیدی از آزادی برای ما فراهم می‌کند. نژادپرستی از هر نوع چه آشکار و چه پنهان، جزئی از هر صحنه قطار زیرزمینی است و با هر منظر داستان ظلم متقاطع بیان می‌شود. وایتهد، زن را به‌عنوان شخصیت اول کار خود برگزید زیرا معتقد است: «برده‌داری هم برای مردان و هم زنان هولناک بود. اما

1. Kakutani
2. Anacronissm
3. Purposes Are Destinations
4. Simpson

زنان برده، بعد متفاوتی از وحشت را تجربه کردند» (گیل ۲۰۱۹). با مفهومی کردن تئوری تلاقی در مراحل مختلف سفر کورا به شمال، وایتهد کار زیبا و تحسین برانگیز ادبی را خلق می‌کند که ایدئولوژی‌های نژادی ملموس موجود را به چالش می‌کشد.

۳- نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر میزان تاثیر استفاده وایتهد از استعاره را در قطار زیر زمینی برای نشان دادن مسائل نژادی و جنسیتی بررسی می‌کند. این مطالعه بر استعاره‌های مفهومی مهم و مشخص تمرکز می‌کند که برای ارتباط دوره‌های زمانی متفاوت و نظریه‌های فمینیستی توسط وایتهد استفاده شده است. در کار وایتهد، اثبات ادعای لیکاف و جانسون که فهم بهتر تجربه و مفاهیم انتزاعی از راه استعاره یکی از موفقیت‌های تخیلی ذهن بشر است، مشهود است. وایتهد، شکل‌گیری تاریخی هویت زنان سیاه را در سیستم برده‌داری و نقشی که تجارت برده در تنزل دادن هویت آنها را دارد به تصویر می‌کشد و حوزه‌ی مقصد آزادی را با بهره‌گیری از حوزه‌ی میدا ملموس راه آهن توضیح می‌دهد. او خواننده را به سفر دلهره آور کورا در جستجوی آزادی می‌برد و همان‌طور که داستان صحنه به صحنه پیش می‌رود هر مرحله مفاهیم انتزاعی دهشتناک از تجربه استثمار زنان برده همانند شرایط کار طاقت فرسای بدون مزد، جدائی مادران از فرزندانشان برای فروش، عقیم‌سازی اجباری، آزمایشات سیفلیس، پاکسازی نژادی، زجرکشی و ده‌ها قساوت و ظلم روا شده به آنها تا زمان حال را به نمایش می‌گذارد. استعاره‌های «زنان حیوان هستند»، «زنان کالا هستند» و «گیاهان مردم هستند» بیانگر ظلم بر زنان و مادر زمین هستند. برای رهایی از این ستم و رسیدن به آزادی شخصیت زن داستان توسط قطار زیرزمینی اقدام به فرار می‌کند که استعاره‌های «آزادی راه آهن است»، «آزادی بالا است»، «اقدامات حرکت‌ها هستند»، «سختی‌ها موانع حرکت هستند» و «اهداف مقصدها هستند» شکل می‌گیرد. همچنین استعاره‌هایی همانند «آمریکا موتور است»، «آمریکا نگهبان است» و «آمریکا اعلامیه حقوق بشر است» در برابر «آمریکا شیخ است» مطرح می‌شوند که مسبب این ظلم که سفیدپوستان آمریکا از گذشته تا کنون می‌باشند را بیان می‌کنند. نقطه پایان سفر استعاری کورا مکان واقعی در سرزمین آزاد نیست. او به ناشناخته‌ها می‌رود که یادآور موقعیت حاضر آفریقائی آمریکائی‌ها در ایالات متحده است. وایتهد با نشان دادن زنان سیاه به عنوان افراد متکی به نفس که در پس رنج‌های عمیق بردگی، در پی رهایی بودند، نقش مهم شجاعت، تجربه، دانش، و عمل را در قدرتمند کردن آنها یادآور می‌شود.

References

- Becker, Carl L. *The Declaration of Independence: A Study in the History of Political Ideas*. Vintage, 1958.
- Bianculli, David. "Colson Whitehead's 'Underground Railroad' Is A Literal Train To Freedom." Online: <https://www.npr.org/2016/11/18/502558001/colson-whitehead-underground-railroad-is-a-literal-train-to-freedom> [2016, November 18].
- Cho, Sumi. et al. "Toward a Field of Intersectionality Studies: Theory, Applications, and Praxis." *Signs*. vol. 38, no. 4, (2013): 785–810.
- Collins, Patricia Hill. *Black Feminist Thought: Knowledge, Consciousness and the Politics of Empowerment*. Routledge, 2000.
- . *Black Sexual Politics, African Americans, Gender, And The New Racism*. New York & London: Routledge, 2004.
- . *From Black Power to Hip Hop: Racism, Nationalism, and Feminism*. Philadelphia, PA: Temple University Press, 2006.
- . *Emerging Intersections: Race, Class, and Gender in Theory, Policy, and Practice*. Edited by Bonnie Thornton Dill & Ruth Enid Zambrana. United States. New Brunswick, New Jersey, & London: Rutgers University Press, 2008.
- . "Intersectionality's Definitional Dilemmas." *Annual Review Of Sociolog* vol.41, no. 1 (2015): 1-20.
- . "Simone de Beauvoir, Women's Oppression and Existential Freedom." *A Companion to Simone de Beauvoir*. Edited by Hengehold, Laura, and Nancy Bauer, John Wiley & Sons Ltd, (2017a): 325-339.
- . "The Difference That Power Makes: Intersectionality and Participatory Democracy." *Investigaciones Feministas*, University of Maryland, College Park 8, (2017b):19-39.
- . "Decolonizing Feminism Transnational Solidarity for Gender and

- Racial Equality.” On line: <https://fxb.harvard.edu/event/decolonizing-feminism-transnational-solidarity-for-gender-raciaequality>, [2019, April8].
- Dischinger, Matthew. “States of Possibility in Colson Whitehead's *The Underground Railroad*.” *Engaging with the Poetics of Peripheralization*. The Global South, Indiana University Press, 11(2017):82-99.
- Domestico, Anthony. “Rails and Ties: Colson Whitehead's Important New Novel Blends the Savage Realism of Slavery and a Magical, Actual Underground Railroad, with Community the Light at the end of Tunnel.” online https://epaper.bostonglobe.com/BostonGlobe/article_popover.aspx?guid=32b338b5-0a744052-bd5[2016, August 11].
- Donadey, Anne et al.. *Women in Culture An Intersectional Anthology for Gender and Women's Studies*. John Wiley & Sons, Ltd, 2017.
- Dubek, Laura. “Fight for It!": The Twenty-First Century Underground Railroad.” *The Journal of American Culture*. vol. 41 no. 1(2018):68-80.
- Eyerman, Ron. *Cultural Trauma: Slavery and the Formation of African American Identity*. Cambridge University Press, 2001.
- Fallahi, Paniz, and Fatemeh Khan-Mohammadi and Behzad Hashemi. “Reassessing the Concepts of Subordinate and Superior in Hergé's The Adventures of Tintin”. *Research in Contemporary World Literature [Pazhuhesh-e Zabanha-ye Khareji]*, vol. 28, no. 1 (2023): 225-244.
- Feith, Michel. “Tracking the Slave Narrative in Colson Whitehead's *The Underground Railroad*.” *Revue française d'études américaines*, vol. 4, no. 157 (2018):146 – 160.

- Foner, Eric. *Gateway to Freedom: The Hidden History of the Underground Railroad*. New York: W. W. Norton, 2015.
- Gates, Henry Louis. *Tradition and the Black Atlantic*. New York: Basic Civitas Books, 2010.
- Gill, Harsimran. "Colson Whitehead on 'The Underground Railroad': 'There's No Rule About What I Can Write'." An interview with the American author about the Pulitzer prize-winning 'The Railroad' and writing about history through the lens of fiction. Online: <https://www.google.com/amp/s/amp.scroll.in/article/912623/colson-whitehead-on-the-undergroundrailroad-theres-no-rule-about-what-i-can-write> [2019, February 10].
- Goodman, Nelson. *Languages of Art: An Approach to a Theory of Symbols*. Indianapolis: Hackett, 1976.
- Harnois, Catherine E. "Race, Ethnicity, Sexuality, and Women's Political Consciousness of Gender." *Social Psychology Quarterly*. vol.78, no. 4 (2015): 365–386.
- hooks, bell. "Touching the Earth". *Saving Place: An Eco Composition*. Boston: McGraw Hill, 2005.
- Jones, Jacqueline. *American Work: Four Centuries of Black and White Labor*. New York: Norton, 1998.
- Kakutani, Michiko. "'Underground Railroad' Book Plays With Metaphor to Illuminate Terrible Cost of slavery." *New York Times News Service*. Online: <https://www.postandcourier.com/features/artsandtravel/underground-railroad-book-plays-with-metaphor-to-illuminate-terrible-cost-of-slavery/article3bd3fc35-231e-512d-be9d-ac46b555d22d.html> [2016, September 3].

- Kelly, Adam. "Freedom to Struggle: The Ironies of Colson Whitehead Adam Kelly University of York." *Open Library of Humanities*.vol. 4no. 22, (2018): 1– 35.
- Kövecses, Zoltan. *Metaphor: A Practical Introduction*. New York: Oxford University Press, 2010.
- Lakoff, George. "The Contemporary Theory of Metaphor". *Ortony, Metaphor and Thought*, (1993): 202-51.
- . *Whose Freedom? The Battle Over America's Most Important Idea*. New York: Farrar, Straus and Giroux, 2006.
- Lakoff, George, and Johnson, Mark. *Metaphors We Live By*. Chicago: The University of Chicago press, 1980.
- . *Philosophy in the Flesh: the Embodied Mind and Its Challenge to Western Thought*. New York: Basic Books, 1999.
- Lakoff, George, and Turner, Mark. *More Than Cool Reason*. Chicago: The University of Chicago Press, 1989.
- Li, Stephanie. "Genre Trouble and History's Miseries in Colson Whitehead's *The Underground Railroad*." *The Society for the Study of the Multi-Ethnic Literature of the United States*, Oxford University Press. 2019. 1-23.
- Lodge, David. *Consciousness and the Novel*. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 2002.
- Merchant, Carolyn. *The Death of Nature: Women, Ecology, and the Scientific Revolution*. San Francisco: Harper & Row Publishers, 1980.
- Morrison, Toni. *Playing in the Dark: Whiteness and the Literary Imagination*. Harvard University Press, 1992.
- Petersen, Emily January. "Colson Whitehead's *The Underground Railroad*: A Metaphor." Online:

<https://www.google.com/amp/s/tom/2017/3/02/colson-whitehead-the-underground-railroad-a-metaphor> [2017, March 2].

Roberts, Dorothy E. *Killing the Black Body: Race, Reproduction, and the Meaning of Liberty*. New York: Pantheon, 1997.

Robinson, Jenifer. *Deeper than Reason*. Oxford: Clarendon Press, 2005.

Sadeghi, Maryam, and Fatemeh Azizmohammadi and Mojgan Yarahmadi. "A Deleuzian Analysis of the Concepts of Identity and Becoming in *Things Fall Apart* by Chinua Achebe". *Research in Contemporary World Literature [Pazhuhesh-e Zabanha-ye Khareji]*, vol. 28, no. 1, (2023): 343-368.

Santa Ana, Otto. "Like an Animal I was Treated: Anti-Immigrant Metaphor in US Public Discourse." *SAGE Publications*. University of California, Los Angeles. vol. 10, no. 2, (1999): 191-224.

Schuessler, Jennifer. "Colson Whitehead on Slavery, Success and Writing The Novel That Really Scarehim." Online: <https://www.google.com/amp/s/www.nytimes.com/2016/08/04/books/colsowhiteheadon-slavery-success-and-writing-the-novel-that-really-scared-him.html> [2016, August 4].

Schulz, Kathryn. "The Perilous Lure of the Underground Railroad." *Hardly Anyone Used it, but It Provides Us With Moral Comfort—and White Heroes*. Online: <https://www.google.com/amp/s/www.newyorker.com/magazine/2016/8/22/the-perilous-lure-of-the-underground-railroad/amp> [2016, August 22].

Schultz, Kennedy M. "Moving Forward with the Past: History and Identity in Marie-Célie Agnant's *La Dot de Sara*." *Studies in Twentieth and Twenty First Century Literature*. vol.36, no. 1 (2012): 1-5.

Simpson, Jenna. "Countering Neat Optimism: Colson Whitehead's *The Underground Railroad*. *American Literature and Culture*."

Online:<https://blogs.qub.ac.uk/americanists/?=Counting+neat+optimism>[2017,October5].

Whitehead, Colson. *The Underground Railroad*. United State. Doubleday, a division of Penguin Random House LLC, New York, 2016.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی